

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช The Learning Styles of Students of RIT, Chotiwet Campus

วิไลลักษณ์ ตางาม¹ และ อุดมวิรัช พลเยี่ยม^{2*}

¹อาจารย์ สาขาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กทม. 10300

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาเคมีประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กทม. 10300

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ศึกษาและเพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะวิชาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตโชติเวช จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา และระดับชั้นปี กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาจำนวน 249 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ 6 รูปแบบ ของ Grasha และ Reichman คือ แบบอิสระ แบบพึ่งพา แบบหลีกเลี่ยง แบบร่วมมือ แบบมีส่วนร่วม และแบบแข่งขัน จำนวน 60 ข้อ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-Test One-Way ANOVA และ Tukey HSD ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและแบบร่วมมืออยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ แบบพึ่งพา แบบอิสระ แบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยง ตามลำดับ นักศึกษาเพศชายกับเพศหญิงมีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกันรูปแบบเดียวคือ แบบหลีกเลี่ยง นักศึกษาสาขาวิชาต่างกันมีระดับรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน 3 รูปแบบคือ แบบพึ่งพา แบบร่วมมือ และแบบแข่งขัน นักศึกษาระดับชั้นปีต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกันรูปแบบเดียวคือ แบบร่วมมือ

Abstract

The research was to study and compare learning styles of students of the faculty of Home Economics, RIT Chotiwet Campus dividing into sex, department and level of education. The sample consisted of 249 students in the second semester of academic year 2003. The 5 rating scale questionnaire consisted of 6 learning styles classified by Reichman and Grasha : Independent, Dependent, Avoidance, Collaborative, Participant and Competitive, consisting of 60 items. The reliability was 0.71. The data were analyzed by using SPSS for window. The statistics used were percentage, mean, standard deviation, t-Test, One -Way ANOVA and Tukey HSD.

The results were as follows: 1. Most students occupied collaborative and participant learning styles, then dependent, independent, competitive and avoidance respectively. 2. There was only one difference between male and female students learning styles that was avoidance. 3. Students from different majors had 3 different learning styles which were dependent, collaborative and competitive. 4. Students who were in different levels of study had 1 different learning style which was collaborative.

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนรู้

Key words : Learning Styles

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ irdrmntp@hotmail.com โทร. 0-2282-9009-15 ต่อ 6091

1. บทนำ

1.1 ที่มาของการวิจัย

คณะคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี 5 สาขาวิชาคือ 1. ผ้าและเครื่องแต่งกาย-ออกแบบแฟชั่น 2. อาหารและโภชนาการ 3. อาหารและโภชนาการ-พัฒนาผลิตภัณฑ์ 4. คหกรรมศาสตร์ทั่วไป-ธุรกิจงานประดิษฐ์ และ 5. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา-คหกรรมศาสตร์ทั่วไป การเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชามีสภาพแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบการเรียนของนักศึกษา โดยใช้รูปแบบการเรียนตามแนวคิดของ Grasha และ Reichman จันทนา พรหมศิริ (2535 : 6) ทั้งนี้ เพราะเป็นรูปแบบการเรียนที่สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ดังที่ไพฑูรณ์ สีนลาร์ตัน (2525 : 199) กล่าวว่า “รูปแบบการเรียนที่สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่พัฒนาสมบูรณ์ที่สุดคือรูปแบบการเรียนตามแนวคิดของ Grasha และ Reichman ซึ่งประกอบด้วย 6 รูปแบบคือแบบอิสระ (Independent Style) แบบพึ่งพา (Dependent Style) แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance Style) แบบร่วมมือ (Collaborative Style) แบบมีส่วนร่วม (Participant Style) และแบบแข่งขัน (Competitive Style)” ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้อาจารย์ผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนของนักศึกษา ตลอดจนเป็นแนวทางในการส่งเสริมรูปแบบการเรียนที่เหมาะสมให้กับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีผลการเรียนที่ดี มีความสุขในการเรียน สอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาและเพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนของนักศึกษาคณะวิชาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทค-

โนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา และระดับชั้นปี

2. วิธีการศึกษา

2.1 ประชากร

ประชากรคือนักศึกษา คณะคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 689 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษา คณะคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช จำนวน 249 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้น (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) โดยเทียบจากตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970 : 608)

2.3 ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ เพศ สาขาวิชา และระดับชั้นปี

ตัวแปรตาม คือ รูปแบบการเรียน

2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) เกี่ยวกับเพศ สาขาวิชา และระดับชั้นปี

ตอนที่ 2 รูปแบบการเรียนของนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 60 ข้อ เกี่ยวกับรูปแบบการเรียน 6 รูปแบบ ดังนี้ แบบอิสระ 10 ข้อ แบบพึ่งพา 10 ข้อ แบบหลีกเลี่ยง 10 ข้อ แบบร่วมมือ 10 ข้อ แบบมีส่วนร่วม 10 ข้อ และแบบแข่งขัน 10 ข้อ โดยการคละข้อคำถามของรูปแบบการเรียนทั้ง 6 รูปแบบ

2.5 การรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลจากนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตชวติเวช ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม 2547

2.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows โดยมีแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 232 ชุด คิดเป็นร้อยละ 93.17 โดยทำการวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป โดยการหาความถี่และค่าร้อยละ
2. ระดับรูปแบบการเรียนตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Sd)
3. เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนของนักศึกษาที่มีเพศต่างกันตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างด้วยการทดสอบค่าที (t-Test)
4. เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาและมีระดับชั้นปีต่างกันตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากพบความแตกต่าง ทำการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison Test) เพื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีการของ Tukey HSD.

3. ผลการศึกษาและวิจารณ์ผล

3.1 การศึกษารูปแบบการเรียนของนักศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

1. นักศึกษามีรูปแบบการเรียน แบบมีส่วนร่วม และแบบร่วมมือ อยู่ในระดับสูง รองลงมาอยู่ใน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวม

รูปแบบการเรียน	นักศึกษา (n = 232)	
	\bar{x}	Sd
แบบอิสระ	3.26	0.45
แบบพึ่งพา	3.48	0.42
แบบหลีกเลี่ยง	2.74	0.60
แบบร่วมมือ	3.66	0.45
แบบมีส่วนร่วม	3.75	0.54
แบบแข่งขัน	2.82	0.61

ระดับปานกลางคือ แบบพึ่งพา แบบอิสระ แบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยง ตามลำดับ

2. นักศึกษาเพศชายมีรูปแบบการเรียนเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ แบบร่วมมือ แบบมีส่วนร่วม แบบพึ่งพา แบบอิสระ แบบหลีกเลี่ยง และแบบแข่งขัน ตามลำดับ

3. นักศึกษาเพศหญิงมีรูปแบบการเรียนเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ แบบมีส่วนร่วม แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบอิสระ แบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยง ตามลำดับ

4. นักศึกษาสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกายมีรูปแบบการเรียนเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ แบบร่วมมือ แบบมีส่วนร่วม แบบอิสระ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยง ตามลำดับ

5. นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการมีรูปแบบการเรียนเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ แบบมีส่วนร่วม แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบอิสระ แบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยง ตามลำดับ

6. นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ-พัฒนาผลิตภัณฑ์ มีรูปแบบการเรียนเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ แบบมีส่วนร่วม แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบอิสระ แบบหลีกเลี่ยง และแบบแข่งขัน ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามเพศ

รูปแบบการเรียนรู้	ชาย (n = 36)		หญิง (n = 196)	
	\bar{x}	Sd	\bar{x}	Sd
แบบอิสระ	3.28	0.48	3.26	0.45
แบบพึ่งพา	3.43	0.37	3.49	0.43
แบบหลีกเลี่ยง	2.94	0.61	2.70	0.59
แบบร่วมมือ	3.73	0.48	3.65	0.45
แบบมีส่วนร่วม	3.59	0.64	3.78	0.51
แบบแข่งขัน	2.94	0.52	2.79	0.63

7. นักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป-ธุรกิจงานประดิษฐ์ มีรูปแบบการเรียนรู้เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ แบบมีส่วนร่วม แบบพึ่งพา แบบร่วมมือ แบบอิสระ แบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยง ตามลำดับ

8. นักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา-คหกรรมศาสตร์ทั่วไป มีรูปแบบการเรียนรู้เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ แบบมีส่วนร่วม แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบอิสระ แบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยง ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา

รูปแบบการเรียนรู้	สาขาวิชา									
	ผ้าและเครื่องแต่งกาย-ออกแบบแฟชั่น (n = 33)		อาหารและโภชนาการ (n = 70)		อาหารและโภชนาการ-พัฒนาผลิตภัณฑ์ (n = 57)		คหกรรมศาสตร์ทั่วไป-ธุรกิจงานประดิษฐ์ (n = 41)		คหกรรมศาสตร์ศึกษา-คหกรรมศาสตร์ทั่วไป (n = 70)	
	\bar{x}	Sd	\bar{x}	Sd	\bar{x}	Sd	\bar{x}	Sd	\bar{x}	Sd
แบบอิสระ	3.35	0.44	3.16	0.49	3.34	0.38	3.18	0.45	3.32	0.46
แบบพึ่งพา	3.33	0.45	3.48	0.39	3.44	0.37	3.51	0.45	3.65	0.48
แบบหลีกเลี่ยง	2.91	0.58	2.66	0.59	2.81	0.63	2.64	0.61	2.73	0.54
แบบร่วมมือ	3.65	0.43	3.71	0.42	3.75	0.53	3.46	0.45	3.66	0.33
แบบมีส่วนร่วม	3.58	0.59	3.77	0.43	3.77	0.65	3.69	0.54	3.90	0.43
แบบแข่งขัน	2.95	0.55	2.76	0.65	2.64	0.52	2.89	0.59	3.05	0.67

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี

รูปแบบการเรียนรู้	ระดับชั้นปี							
	ปีที่ 1 (n = 117)		ปีที่ 2 (n = 32)		ปีที่ 3 (n = 51)		ปีที่ 4 (n = 32)	
	\bar{x}	Sd	\bar{x}	Sd	\bar{x}	Sd	\bar{x}	Sd
แบบอิสระ	3.25	0.47	3.18	0.45	3.28	0.42	3.30	0.44
แบบพึ่งพา	3.46	0.38	3.44	0.49	3.49	0.47	3.56	0.42
แบบหลีกเลี่ยง	2.74	0.57	2.56	0.65	2.85	0.59	2.71	0.64
แบบร่วมมือ	3.62	0.46	3.87	0.43	3.61	0.43	3.68	0.42
แบบมีส่วนร่วม	3.68	0.52	3.93	0.66	3.73	0.50	3.83	0.49
แบบแข่งขัน	2.81	0.57	2.66	0.61	2.94	0.65	2.83	0.69

9. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 มีรูปแบบการเรียนเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ แบบมีส่วนร่วม แบบร่วมมือ แบบฟังพา แบบอิสระ แบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยง

3.2 การเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนของนักศึกษา ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนตามเพศ

รูปแบบ	เพศ	n	\bar{x}	Sd	t
แบบอิสระ	ชาย	36	3.28	0.48	0.322
	หญิง	196	3.26	0.45	
แบบฟังพา	ชาย	36	3.43	0.37	0.840
	หญิง	196	3.49	0.43	
แบบหลีกเลี่ยง	ชาย	36	2.94	0.61	2.144*
	หญิง	196	2.70	0.59	
แบบร่วมมือ	ชาย	36	3.73	0.48	0.928
	หญิง	196	3.65	0.45	
แบบมีส่วนร่วม	ชาย	36	3.59	0.64	1.933
	หญิง	196	3.78	0.51	
แบบแข่งขัน	ชาย	36	2.94	0.52	1.225
	หญิง	196	2.79	0.63	

*p < .05

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีรูปแบบการเรียนไม่แตกต่างกันด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มี 5 รูปแบบคือ แบบอิสระ แบบฟังพา แบบร่วมมือ แบบมีส่วนร่วม และแบบแข่งขัน

2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีรูปแบบการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รูปแบบเดียวคือ แบบหลีกเลี่ยง

3. นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีรูปแบบการเรียนไม่แตกต่างกัน 3 รูปแบบคือ แบบอิสระ แบบหลีกเลี่ยง และแบบมีส่วนร่วม

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนรูปแบบการเรียน ตามสาขาวิชา

รูปแบบการเรียน	df	SS	MS	F
แบบอิสระ				
Between groups	4	1.634	0.409	2.047
Within groups	227	45.308	0.200	
Total	231	46.942		
แบบฟังพา				
Between groups	4	1.760	0.440	2.552*
Within groups	227	39.149	0.172	
Total	231	40.909		
แบบหลีกเลี่ยง				
Between groups	4	2.021	0.505	1.410
Within groups	227	81.332	0.358	
Total	231	83.352		
แบบร่วมมือ				
Between groups	4	2.182	0.546	2.745*
Within groups	227	45.113	0.199	
Total	231	47.295		
แบบมีส่วนร่วม				
Between groups	4	1.838	0.459	1.601
Within groups	227	65.139	0.287	
Total	231	66.977		
แบบแข่งขัน				
Between groups	4	4.614	1.154	3.194*
Within groups	227	81.976	0.361	
Total	231	86.590		

*p < .05

4. นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีรูปแบบการเรียนแตกต่างกัน 3 รูปแบบคือ แบบฟังพา แบบร่วมมือ และแบบแข่งขัน

4.1 สาขาวิชาที่มีรูปแบบการเรียนแบบฟังพาแตกต่างกันคือ สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย-ออกแบบแฟชั่น สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา-คหกรรมศาสตร์ทั่วไป

4.2 สาขาวิชาที่มีรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือแตกต่างกันคือ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ-พัฒนาผลิตภัณฑ์กับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป-ธุรกิจงานประดิษฐ์ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป-ธุรกิจงานประดิษฐ์

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวน

รูปแบบการเรียน	df	SS	MS	F
แบบอิสระ				
Between groups	3	0.287	0.095	0.468
Within groups	228	46.656	0.205	
Total	231	46.943		
แบบพึ่งพา				
Between groups	3	0.305	0.102	0.570
Within groups	228	40.604	0.178	
Total	231	40.909		
แบบหลักเดียว				
Between groups	3	1.613	0.538	1.500
Within groups	228	81.740	0.359	
Total	231	83.353		
แบบร่วมมือ				
Between groups	3	1.745	0.582	2.912*
Within groups	228	45.550	0.200	
Total	231	47.295		
แบบมีส่วนร่วม				
Between groups	3	1.794	0.598	2.091
Within groups	228	65.183	0.286	
Total	231	66.977		
แบบแข่งขัน				
Between groups	3	1.625	0.542	1.453
Within groups	228	84.965	0.373	
Total	231	86.590		

*p < .05

4.3 สาขาวิชาที่มีรูปแบบการเรียนแบบแข่งขันแตกต่างกันคือ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ-พัฒนาผลิตภัณฑ์กับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป

5. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีรูปแบบการเรียนไม่แตกต่างกัน 5 รูปแบบคือ แบบอิสระ แบบพึ่งพา แบบหลักเดียว แบบมีส่วนร่วม และแบบแข่งขัน

6. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีรูปแบบการเรียนแตกต่างกัน 1 รูปแบบคือ แบบร่วมมือระดับชั้นปีที่มีรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือแตกต่างกันคือ ระดับชั้นปีที่ 1 กับ ระดับชั้นปีที่ 2 ระดับชั้นปีที่ 2 กับ ระดับชั้นปีที่ 3

3.3 การวิจารณ์ผล

จากการวิจัยพบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม และแบบร่วมมืออยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ แบบพึ่งพา แบบอิสระ แบบแข่งขัน และแบบหลักเดียว ตามลำดับ การที่นักศึกษามีรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม และแบบร่วมมืออยู่ในระดับสูง อาจเนื่องมาจากแนวการจัดการศึกษาในปัจจุบัน สถานศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กล่าวคือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด เน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองสามารถสืบค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (วรศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ, 2544 : 1) และพบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนแบบหลักเดียวเป็นลำดับหลังสุด ซึ่งรูปแบบการเรียนแบบหลักเดียวเป็นรูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนมีลักษณะไม่สนใจเรียน รายวิชาที่มีในห้องเรียน ไม่มีส่วนร่วมกับครูและเพื่อนในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำเร็จที่จะได้รับจากการเรียนอย่างเต็มที่ในชั้นเรียนจึงตั้งใจเรียน เพื่อจะได้ประสบผล

สำเร็จตามความมุ่งหมาย ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จงกล พูลสวัสดิ์ (2541 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา แบบอิสระแบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยงยศ วรรณประดิษฐ (2546 : บทคัดย่อ) ที่พบว่านักศึกษาระดับมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏพระนคร มีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงน้อยที่สุด

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและแบบร่วมมือในระดับสูง วิชาเขตไซติเวช ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดกัน ทั้งระหว่างอาจารย์ผู้สอนและระหว่าง นักศึกษาด้วยกัน รวมถึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักศึกษาได้ช่วยเหลือในการทำกิจกรรมร่วมมือ เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและมีความสุขในการเรียน

4. สรุป

นักศึกษาแต่ละสาขามีรูปแบบการเรียนรู้เฉพาะทาง ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี และมีความสุขในการเรียน

5. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากงบประมาณเงินผลประโยชน์ของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตไซติเวช คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

6. เอกสารอ้างอิง

1. คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. สำนักงาน. 2542. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
2. จงกล พูลสวัสดิ์. 2541. "รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิต : ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตสาขาศึกษาศาสตร์-เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
3. จันทนา พรหมศิริ. 2535. "แบบการเรียนรู้ของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
4. ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. 2525. "นิสิตนักศึกษากับการเรียนการสอน" นิตินักศึกษา หลักการ ปัญหา และแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
5. ยงยศ วรรณประดิษฐ. 2546. "การศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันราชภัฏพระนคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สถาบันราชภัฏพระนคร.
6. วรศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. 2544. การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : The Knowledge Center.
7. Gasha, A., and Reichman, S. 1975. Student Learning Styles Questionnaire. Cited in Bergguist, W.H. and Phillips, S.R. **A Handbook for Faculty Development**. P.P. 28-44. The Council for the Advancement of Small colleges in Association with the College Couter of the Finger Lakes, New York : Dansville Press, Inc.